

عنوان مقاله:

نقد ادله تفسیری مصطفی طباطبایی در رد توسل به دعای پیامبران و اولیای الهی

محل انتشار:

دوفصلنامه شیعه پژوهی، دوره 10، شماره 25 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

مجید بابالیان - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث، پردیس علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

علیرضا رادین - استادیار گروه الهیات، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، دانشگاه آزاد، تبریز، ایران

ملیحه پورستار - استادیار گروه الهیات، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، دانشگاه آزاد، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

جریان سلفی گرای قرآنیان با طرح دیدگاه های کلامی سلفیت برخی از بنیان های عقیدتی شیعه را تخطئه کرده است. اکثر عناصر این جریان، مانند مصطفی حسینی طباطبایی مولف تفسیر بیان معانی در کلام ربانی، در تفسیر خود علی رغم وجود آیاتی مبنی بر توسل به دعای پیامبران، شفاعت خواهی را رد کرده و از جمله دلایل آن را ناتوانی شنیدن پیامبران پس از مرگ و محدود کردن آن به زمان حضور پیامبران دانسته اند. بنابراین با دلایل قرآنی و روایی موضوع را بررسی و نتایج آن را به صورت استدلالی و به روش توصیفی تحلیلی بیان خواهیم کرد که بر خلاف ادعای این جریان فکری، با توجه به اطلاق آیات مربوط به توسل، دعای پیامبران فقط به زمان حضور پیامبران محدود نیست، بلکه آیات قرآن و روایات به روشنی گواهی می دهند که یکی از راه های آمرزش گناهان درخواست دعا از اولیای الهی است و سماع موتی بر اساس قرآن و روایات صحیح السند قابل اثبات است.

کلمات کلیدی:

طلب شفاعت، توسل، وهابیت، قرآن بسندگان، قرآنیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1940789>

